

[Ole Vig Jensen]

Der er gjort nogle overvejelser, vist også af flere ordførere, om medindflydelse og indflydelse, og begge dele er der vel brug for, men jeg tror, det netop er vigtigt, at vi ikke bare giver eleverne medindflydelse, men netop indflydelse på en række opgaver. Det betyder selvfølgelig, at man nærmere må have defineret i de lokale områder: hvad er det, eleverne selv kan have indflydelse på og derfor også medansvar for? Jeg tror, det er en langt bedre måde at interessere børnene og de unge for at få opgaver på, og derefter får de en fornemmelse af, hvad det vil sige at have medansvar for et demokrati.

Jeg vil endnu en gang tillade mig at minde om en udmærket opfattelse af demokratibegrebet i Danmark, som for endnu en gang at citere Hal Koch gik ud på, at demokrati ikke kan læres, det kan man altså heller ikke undervise i, men demokrati er en livsform, det er altså måden, vi indretter os på i skolen, i det daglige, der er afgørende for, om børnene, eleverne, får nogen fornemmelse af, hvad demokrati er. Jeg syntes før som nu, at det var en fornem måde at beskrive det på.

Pia Kjærsgaard (FP):

Modsat forslagsstillerne finder fremskridtspartiet, at folkeskolens formålsparagraf er intetsigende og upræcis, hvilket forslagsstillerne i øvrigt selv er inde på, idet de i bemærkningerne roser formålsparagraffen, der præciserer tingene så tydeligt, men i beslutningsforslagets tekst vil de alligevel have præciseret dele af loven.

Forslagsstillerne vil slække på reglerne i skolen. Fremskridtspartiet er ikke enig. Vi mener, at skolen, så vidt det er muligt, skal sørge for, at eleverne får nogle nyttige kundskaber, arbejdsmetoder og gode færdigheder. Slækkes disciplinen, bliver disse ting overhovedet ikke mulige, og det er endda foruroligende nok i forvejen.

Det er meget muligt, at eleverne har meget lidt engagement i folkeskolen, men det er som sagt også en intetsigende formålsparagraf, der arbejdes under. Vi mener ikke, der er noget som helst behov for, at børnene skal deltage så intenst, som der lægges op til. Vi mener, at eleverne også skal have tid til at passe undervisningen en gang imellem, og derfor afviser fremskridtspartiet forslaget.

J. K. Hansen (S):

Jeg skal som ordfører for forslagsstillerne takke for den modtagelse, vort forslag om reelt elevdemokrati har fået. Jeg synes selv, at alle ordførerne, bortset måske fra en enkelt, har behandlet forslaget seriøst, og jeg vil takke for den venlighed, man har vist forslaget.

Så skal jeg komme med nogle kommentarer til de enkelte ordførere og naturligvis også til ministeren. Først til ministeren.

Det er ikke meningen med vort forslag, at vi vil tvinge ting og sager ned over hovedet på nogen. Der er altså ikke tale om tvang, men derimod om, at vi gennem vores beslutningsforslag vil opfordre regeringen til at træffe nogle administrative foranstaltninger, der præciserer og sikrer elevernes reelle indflydelsesmuligheder i folkeskolen, og så også ved lovændring sikre, at disse og andre ting kan finde sted.

Der er selvfølgelig tale om et kompliceret område, og det er da også derfor, vi har valgt folketingsbeslutningsformen og også valgt at fremsætte det på en sådan måde, at vi nu kunne få tid til at diskutere det og så få samling om det i næste folketingsssamling, hvor vi sandsynligvis vil genfremsætte det.

Ministeren taler om mere medbestemmelse eller mere selvbestemmelse. Dette forslag er ikke udtryk for kritik af det, der sker ude i folkeskolen i dag, men den socialdemokratiske ordfører, fru Dorte Bennedsen, har selv nævnt, at vi ved, at tingene vokser og gror derude, og specielt synes vi, det ville være rigtigt her i det internationale ungdomsår at komme med et sådant tiltag. Vi ved jo, at der mange steder ude i vore skoler er oprettet elevråd, også i vore kommuner er der fælleselevråd, hvor man vælger repræsentanter til skolenævn og -kommission, men elevernes formelle demokratiske repræsentanter tillægges ingen reel betydning. Der skal ikke oprettes elevråd eller fælleselevråd, eleverne skal ikke høres i nogen som helst spørgsmål, elevrepræsentanter har ikke medbestemmelse, har altså ikke stemmeret i skolenævn og skolekommission, og de er for så vidt heller ikke sikret økonomi til deres arbejde, selv om vi ved, at der er en række kommuner, der sætter penge af til elevrådsarbejdet. Det skal de bestemt ikke klandres for.